

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/194/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112205914
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112205914.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Stanislavy Markovej a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Ľubice Bajzovej, v právnej veci navrhovateľa: BYTTHERM s.r.o., so sídlom Bánovce nad Bebravou, Hollého 148/46, IČO: 31 446 639, proti odporcovi: Mgr. K. K., bytom T., N. 30, o zaplatenie 1.578,63 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 07. decembra 2012, č.k. 22C/52/2012-48, v senáte jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, okresný súd rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.578,63 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi, náhradu trov konania, vo výške 94,50 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporcovi, domáhal zaplatenia sumy 1.578,63 eur, spolu s poplatkom z omeškania 2,5 promile za každý deň omeškania do 31.12.2008 a 1 promile za každý deň omeškania od 01.01.2009 ako aj náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že odporca neuhradil ročné vyúčtovanie za dodávané služby, spojené s užívaním bytu č. 3, na ulici K nemocnici 36/16 za rok 2009, v celkovej sume 1.578,63 eur. Vlastníkom uvedeného bytu bol od 29.12.2004. Bytový dom 36/16, je podľa zmluvy o výkone správy, zo dňa 26.10.2007, v správe navrhovateľa. Odporca si neplní povinnosti vlastníka bytu, podľa čl. III. ods. 2, 3 a 4 zmluvy. Odporca žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že byt odpredal zmluvou, zavkladovanou Správou katastra Bánovce nad Bebravou, pod V 1219/09. Ku dňu predaja, obdržal potvrdenie od odporcu, že neexistujú žiadne nedoplatky na nehnuteľnosti. Okresný súd uviedol, že odporca bol riadne a včas predvolaný na nariadené pojednávania, svoju neprítomnosť ani raz neospravedlnil, nepožiadaval ani raz z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., prejednal vec v jeho neprítomnosti; prihliadol pritom na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Ďalej s odkazom na ust. § 8 ods. 1, § 8a ods. 1, 2, § 8b ods. 1, 2, § 10 ods. 1, 4, 6, § 5 ods. 2 zák.č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v odôvodnení uviedol, že po právnom posúdení tvrdených a preukázaných skutočností, v zmysle citovaných zákonných ustanovení, dospel k záveru, že návrh je sčasti dôvodný. Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že odporca si neplnil svoje záväzky vlastníka bytu, vyplývajúce mu z právneho vzťahu, založeného zmluvou

o výkone správy, uzavretou v zmysle citovaných zákonných ustanovení, ktorou sa zaviazal zaplatiť navrhovateľovi nedoplatok, zistený vo vyúčtovaní nákladov, za plnenia spojené s užívaním bytu. Jeho obrana, poukazom na vyhlásenie navrhovateľa, zo dňa 21.10.2009 je nedôvodná, keďže predmetné vyhlásenie, sa netýka existencie nedoplatkov, na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv podľa § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z., teda nedoplatkov, pokiaľ ide o rok 2009, týka len preddavkov na úhrady. Ku dňu vyhlásenia, 21.10.2009, totiž nebolo navrhovateľom vykonávané vyúčtovanie skutočných nákladov, a ani nemohlo byť vykonávané, keďže predmetné zisťovanie skutočných nákladov, za kalendárny rok, sa vykonáva ku konci kalendárneho roka, t.j. k 31.12.2009 a konkrétne vyúčtovanie - vyčíslenie rozdielu, oproti preddavkom, sa vykonalo dňa 24.05.2010, teda v lehote stanovenej zákonom. Je teda zrejmé, že predmetné vyhlásenie navrhovateľa, ako zákonom požadovaná náležitosť k zmluve o prevode vlastníctva bytu, nezbavuje odporcu dlhu, resp. nepreukazuje neexistenciu dlhu odporcu, na vyúčtovaní skutočných nákladov, za rok 2009. Uviedol, že odporca v danej veci, je pasívne vecne legitimovaný, pretože on bol vlastníkom bytu v rozhodnom období, od 01.01.2009 do 31.12.2009, keďže účinky vkladu vlastníckeho práva k bytu, prešli na ďalšieho vlastníka, až dňa 28.01.2010, teda odporca, je zo zákona povinný zaplatiť rozdiel skutočných nákladov, za plnenia spojené s užívaním bytu. Pokiaľ ide o výšku nedoplatku, túto mal súd za preukázanú z dôkazov, a to z evidencie spotreby domu k 31.12.2008 a k 31.12.2009, vrátane odpočtovej karty, protokolu z výmeny určeného meradla z dôvodu skončenia platnosti jeho overenia dňa 09.12.2006, certifikátu typu meradla a certifikátu zástupcu registrovanej osoby, na montáž určených meradiel. Odporca nepredložil a ani neoznačil dôkaz, z ktorého by sa zistilo, že tvrdenia a dôkazy navrhovateľa nie sú pravdivé, preto súd nemal dôvod, spochybníť jeho tvrdenia, ani dôkazy ním predložené. Vychádzal iba z dôkazov, ktoré mal k dispozícii. Súd nemal za preukázané, žeby odporca, uplatnenú sumu, ku dňu vyhlásenia rozhodnutia zaplatil navrhovateľovi čo i len sčasti, preto návrhu v časti istiny celkom vyhovel.

Ďalej s odkazom na ust. § 517 ods. 1, 2 uviedol, že ak sa ocitne dlžník v omeškaní s plnením peňažného záväzku, rozmnožuje sa jeho platobná povinnosť tak, že je zaviazaný platiť okrem vlastného dlhu, ešte úrok z omeškania, alebo poplatok z omeškania. Všeobecný inštitút v tomto smere, predstavuje úrok z omeškania. Naproti tomu poplatok z omeškania, je špeciálnou sankciou, ktorá musí byť zákonom upravená zvlášť. Pokiaľ sa tak stane, môže veriteľ požadovať len poplatok z omeškania, nie už úrok z omeškania. Inak môže žiadať len úrok z omeškania. Pre prípad omeškania so zaplatením nedoplatku vlastníka bytu na vyúčtovaní, neustanovuje žiaden zákon, ani Zákon o vlastníctve bytov, ani Občiansky zákonník, možnosť požadovať poplatok z omeškania (nejde o prípad platenia nájomného podľa § 697 Občianskeho zákonníka). Z týchto dôvodov, nemožno vyhovieť návrhu navrhovateľa, na zaplatenie poplatku z omeškania. Súd preto návrh v tejto časti, zamietol.

O trovách konania, rozhodol okresný súd, za použitia § 142 ods. 3 O.s.p., čo odôvodnil tým, že navrhovateľ mal neúspech len v pomerene nepatrnej časti (poplatku z omeškania), preto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania. Trovy konania navrhovateľa, pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, vo výške 94,50 eur.

Rozsudok okresného súdu, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol odporca a žiadal, aby odvolací súd, rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil z dôvodu, že sa nemohol zúčastniť konania pred súdom, pretože mu nebol známy termín pojednávania, nebolo mu doručené predvolanie. Uviedol, že je nepravdivé tvrdenie, že bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie, pretože mu nie je známa skutočnosť, kto za jeho osobu predvolanie prevzal, čím uplatnil dôvod odvolania, v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p..

Navrhovateľ nevyužil zákonom mu danú možnosť, písomne sa k odvolaniu vyjadriť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, podľa ust. § 214 ods. 2, v rozsahu dôvodov odvolania, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné a preto je potrebné rozsudok okresného súdu, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p., ako vecne správny potvrdiť.

Dôvodnosť odvolania videl odporca v tom, že mu postupom súdu, bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože sa nemohol zúčastniť konania, keďže mu nebolo doručené predvolanie na pojednávanie.

Odňatím možnosti konať pred súdom, možno vo všeobecnosti rozumiť taký postup súdu, ktorým účastníkovi konania znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. K naplneniu pojmového znaku nedôjde, ak k odňatiu možnosti konať pred súdom, došlo len v dôsledku nedostatkov v aktivite, resp. postupe účastníka konania.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p., ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň, a v hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte, alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku, do 3 dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty, za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p., súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník, nedostaví na pojednávanie a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd prejednať vec v neprítomnosti takého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

V ust. § 101 ods. 2 O.s.p., je dôsledne vyjadrený princíp arbitrárneho poriadku (princíp, v zmysle ktorého, je súd povinný uskutočniť konanie tak, aby vydal meritórne rozhodnutie i bez súčinnosti účastníkov). V konkrétnosti sa to prejavuje, aj možnosťou súdu, meritórne vec prejednať bez prítomnosti účastníka, ktorý však bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný. V preskúmvanej veci, z obsahu spisového materiálu súd zistil, že prvostupňový súd prvé pojednávanie nariadil na deň 10.10.2012. Odporcovi bolo predvolanie na pojednávanie doručované do vlastných rúk a to na adresu uvedenú v návrhu "N. XX, T." (ktorú adresu uvádza aj samotný odporca v odvolaní). Z obsahu poštovej doručky súd zistil, že prvýkrát predvolanie na pojednávanie bolo odporcovi doručované dňa 27.08.2012, ktorý pokus bol neúspešný, bol realizovaný spolu s výzvou odporcovi, na opakované doručenie zásielky, ktoré sa uskutočnilo dňa 28.08.2012. Keďže ani v tento deň, nebolo možné odporcovi zásielku doručiť, dňa 28.08.2012, bola predmetná zásielka uložená na pošte. Dňa 19.09.2012, bola zásielka vrátená Okresnému súdu Trenčín s tým, že odporca si ju nevyzdvihol v odbernej lehote. Vychádzajúc z ust. § 47 ods. 2 O.s.p., sa tento deň, považuje za deň doručenia tohto predvolania na pojednávanie, aj keď sa adresát, v tomto prípade odporca, o uložení nedozvedel. Odporca sa na pojednávanie dňa 10.10.2012 nedostavil a prvostupňový súd pojednával v jeho neprítomnosti, pričom pojednávanie uznesením odročil na 07.12.2012 o 13.00 hod.. Na tento druhý termín pojednávania, opätovne predvolal odporcu a to poštovou zásielkou adresovanou do jeho vlastných rúk, ktorú ako vyplýva z poštovej doručky, sa mu dňa 13.11.2012 nepodarilo doručiť, opakované doručenie sa uskutočnilo dňa 14.11.2012, kedy opätovne sa zásielku odporcovi doručiť nepodarila a preto dňom 14.12.2012, bola predmetná zásielka, obsahujúca predvolanie na pojednávanie vo veci, uložená na pošte. Zásielka bola súdu vrátená dňa 05.12.2012, ktorý deň sa považuje za deň doručenia predvolania odporcovi.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd dospel k záveru, že odporca v oboch prípadoch, bol na pojednávanie vo veci riadne predvolaný, vychádzajúc z fikcie doručenia v zmysle ust. § 47 ods. 2 O.s.p., pričom v odvolaní nielenže nepreukázal, ale ani netvrdil, že by sa v čase doručovania, ktoréhokoľvek z týchto predvolaní na pojednávanie, v mieste bydliska nezdržoval, preto prvostupňový súd postupoval správne, keď vzhľadom na jeho nečinnosť (nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania), vychádzajúc z ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vec prejednal aj v neprítomnosti odporcu, vychádzajúc z obsahu spisu a doposiaľ vykonaných dôkazov. V dôsledku týchto skutočností, odvolací súd vyhodnotil odvolanie odporcu ako nedôvodné, pretože v konaní nezistil taký závadný procesný postup prvostupňového súdu, ktorý by bolo možné kvalifikovať, ako odňatie možnosti účastníka, v tomto prípade odporcu, konať pred súdom, čo bol jediný odvolací dôvod, ktorý odporca v odvolaní uplatnil.

S poukazom na vyššie uvedené, preto odvolací súd, rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako vecne správne, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania, súd rozhodol za použitia § 142 ods. 1 v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ako úspešnému účastníkovi v odvolacom konaní, náhradu trov konania nepriznal, pretože tomuto trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.